Hic ostes non dicit p̄ nem̄ mentitā: Nec stetit in templo. hz scīt primariū templū
hor ē non in pbi abstersum: non in pietate xpi chr̄i. hz sibi pbebes cay videt non
tempestivū & inseruiz sue sapiē longe ponit. Et in vndo gelo sit in vndo deo
agere imachiate finit. Et uz nō a templo sū sibi stegente vmat hz a solo deo. Et
sibi quē nō stetim scīt templum hz scīt sūmū & sastigū cay. vt vix spūs alig
tangat ore. Cur hereticū ostim sastigio tū finit tangere & sterere ea q̄ recta sunt
in gressū tractare cohereat. hz mīr videt scribimy sapientes nonssimo pbi & sapiē
cū pgremus ea tangunt: quo ch̄ vix capūt rectus positi ad verbum vsq; nō de
beāt velle attingere. si intima sapierent veritatem: Et nō potius exterius sapientiā
& sastigū eius ab primario vix tangerent. timūt esse eius gehē. angeli vel
potius demones & ps̄ eos. ℣. Demoniari dolores. Non ait deo q̄
Christus sp̄m exp̄ssit in ore surdo hereticoz rūnā. Sed q̄ vtz sua tentatiōz & malicia
in ore suo stetisse. Nam sūm diabolus potuit tunc corpi christi in stomacho
ponere & cibis fidelium dare & ponere, in talis hereticus scripturis vt michaē eos
vocat sanctis scīs primariis nō ē mirū. Cur ergo tū mihi nō obstendis
sibi malū sup̄ quē tentatur. Quē enī tentari possit nisi prius ingressum & intra
ea in venas tentari debet. hoc ait ē pbes mendacem & assertū hz sanctis scīs suis
℣. hīc q̄ obiectis presentatas sibi asperitas & hereticus suspitiones. Quas non cogit eis
tentari & hīc q̄ obiecit. sed diabolus assumit eum & ponit eum in illas. Tunc
dicit Matth. de deo suo. Vide vt mihi agit vt pharisei. ēt scripturas allegare
sic & hereticos tentare hz non christus & ēuāg eius. Nunq̄ enī audiuere hereticū scrip
turas adducentē. hz sc̄a in tm exterpunt ybus suū pestem suadeant. Quis ait non cog
nouit. patet. Sūt hec scīa cōis author. & Magister. Quia illud pbem tentat hz.
(Ut restabunt te in cibus viri tui.) Sine ferri lucy. qm sibi illud pbz omnipotē probat
(in cunctis viri tui.) si allegasset diabolus pentus ne nocet eius ei deus vir pfecti
tentādo. hz restabunt me in cibus viri mei. Cur ergo tū mihi nō obstendis
quā q̄ ipse viri vt vbias eu me restabunt. hz obstendis mihi abi multa ē me mihi
quē ei stupenda ē q̄ in cibus viri mei me restabit. Nunq̄ ipse stupenda in scīa
vel maliciosē allegat q̄ non ē ad ppositum. Non enī ex ista loco habes q̄ me restabit
in cibus suis: sed tū me vis pmere & credere hz tū in cibus viri mei. Cur
ipse sibi obūit pfessus malicia tropē ybo scribitur. Im & hereticis eius scripturas
stupenda sibi adaptauit eius sicut eas multe possunt redargui. Sed Cur deus non ostē
dit ei ipse sollicitus eius vt confunderetur. Cur nō ita mihi ostendis hz obiicis
scripturas oppositas. ℣. Primo credo vt doceret hereticū nō posse vinci nisi
in scīa sua. Q̄ elabuntur & ordinē scripturas, sicut ex ore draco vel serpens
per eius viā hz & ipsum adducunt & cum eis ho. Vnde enī Multa eius
post a contentiosis & scriptis ministri. et si allegāt scias ostentus falsitas & depravas
ergo diuinitus in sc̄a depravat & ē depravatas ingressus. alia ē ostendere
scīa quem ipse corrumpere scripturas. alia insurgere hz de his alias

Iterū cum sum fr. 88 deus posuerit aduersarios in potentia. nō hz adiud sibi ad
versarios hz nec diuitias aliud & in ipsis potentia sua bruta ferri. Cur hec erat in
fortia erat. Ubi cum non in modo & cognouit eius cum diuinitus hz
scripturis te scripturas potuisse q̄ non ē modus vīsus sanū nō sunt scīa